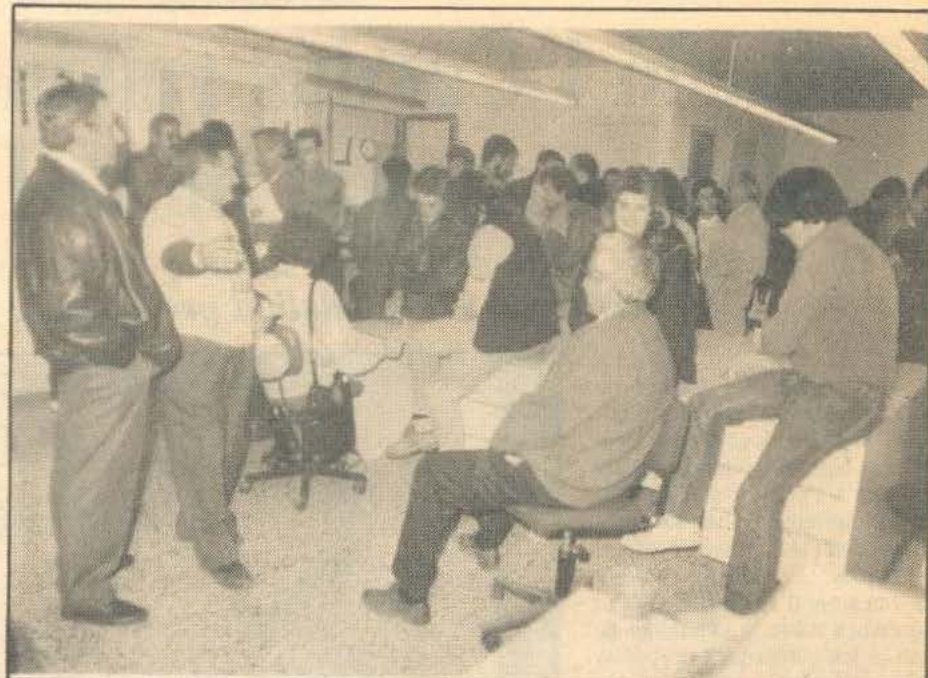




JORDI RULL



ANTONI GUASCH

A l'esquerra, els representants de la Plataforma d'Alcaldes i Regidors Dimitits de la Conca durant la roda de premsa a Barcelona. A la dreta, una imatge d'alguns dels tancats al Consell comarcal de la Conca.

ANTONI GUASCH
Esteu tots convidats a menjar la mona, el proper dilluns de Pasqua, a Forès'. Amb aquesta frase, pronunciada per l'ex-diputat provincial per la Conca, Antoni Sánchez, es va acabar la roda de premsa, feta ahir al migdia al Centre Internacional de Premsa de Barcelona, de la Plataforma d'Alcaldes i Regidors Dimitits de la Conca de Barberà. Aquests (l'esmentat Toni Sánchez; l'ex-alcalde de Rocafort de Queralt, Joan Farré; l'ex-regidor montblanquí, Ramon Requesens; i l'ex-alcalde de Forès, Josep Maria Llorach) hi havien comparegut per fer una anàlisi de la situació actual a l'esmentada comarca arran de tot el rebombori creat a l'entorn del Pla Director per a la Gestió dels Residus Industrials de Catalunya, que els assigna un

PLA DE RESIDUS

Joan Farré: 'L'abocador de Forès només el posaran per la força'

Els representants de la Plataforma d'Alcaldes i Regidors Dimitits de la Conca es lamenten que del progrés del país només els toqui un abocador.



reactivació per a les comarques més deprimides, un projecte que alguns partits estimaren que havia de suposar una inversió d'uns 1.500 milions de pessetes. «D'aquest Pla, almenys fins ara, no se n'ha recordat ningú», assenyala Sánchez.

• **Hipotecar les cases**

La Plataforma d'Alcaldes i

abocador controlat de residus al terme municipal de Forès. Val a dir, de bell antuvi, que els representants de la Plataforma abocaren (entengui's bé aquest mot) tots els greuges que portaven al pap i que, segons ells, «els mitjans de comunicació barcelonins no havien tractat amb equanimitat i justesa».

La dita conferència de premsa era, per dir-ho d'alguna manera, una continuació de les 48 hores reivindicatives i de lluita que la Plataforma i la Coordinadora Antipla de Residus Conca de Barberà-Alt Camp va realitzar al llarg del passat cap de setmana tancant-se a les dependències del Consell comarcal de la Conca a Montblanc. Des de les sis de la tarda del propassat divendres fins a les sis de la tarda de diumenge, al voltant d'unes vint-i-cinc persones s'anaren rellevant cada dotze hores a l'interior del Consell. La sortida dels tancats fou apoteòsica, ja que els esperaven prop d'un miler de conquecs que els ovacionaren contínuament. Els aplaudiments començaren quan, uns moments abans, la Carme Català i Nadal, membre de la Coordinadora Local de Solivella, va llegir un manifest de la Plataforma i la Coordinadora, on s'esmenta que «aquesta acció (el tancament) simbolitza la unitat de la gent de la Conca de Barberà, reunida al seu local comú, el Consell comarcal, el qual, per primera vegada, ha estat al servei de la comarca».

Tant al manifest llegit diumenge com a la roda de premsa d'ahir a Barcelona, la Plataforma i la Coordinadora afirmen que «es-



ANTONI GUASCH

Diumenge a la tarda, prop d'un miler de conquecs es manifestaren davant el Consell comarcal en suport dels tancats.

tem oberts al diàleg». De tota manera, afegixen que «no serà possible cap negociació si prèviament no es contempla la retirada definitiva de la incineradora del Pla de Santa Maria i l'abocador de Forès, i la seguretat que no s'ubicarà cap altra instal·lació d'aquests tipus a la comarca». L'ex-alcalde de Rocafort, Joan Farré, aclarí encara més, si calia, aquest punt, tot esmentant que «nosaltres no volem cap tipus de contraprestació. Allò que han de fer és, primer, treure l'abocador, de la manera i amb la fórmula que més desitgin i, després, podrem començar a parlar no del Pla de Residus, sinó de les mancances de la Conca. Que quedi clar, però, que a Forès no hi pot anar sota cap concepte un abocador i, si l'hi posen, serà per la força».

Memorial de greuges

Els representants de la Plataforma d'Alcaldes i Regidors Dimitits de la Conca s'esperaven la

següent pregunta dels informadors: ¿què en pensen vostès de l'acusació que se'ls fa d'insolidaris? En Joan Farré va voler puntualitzar, de bon principi, que «nosaltres no volem treure'ns l'abocador i endosar-lo a un altre, sinó que de la solidaritat tan pregonada (el primer que ens acusà d'insolidaris fou en Jacint Mateu) en fem una altra lectura». En aquest sentit, l'alcalde de Rocafort de Queralt esmentava que «a la Conca no tenim Centre d'Assistència Primària; ens han tret el Jutjat de Primera Instància i han estat, per posar només un altre exemple, tretze anys a venir a arreglar-nos un pont, prop de Rocafort, que amenaçava ruïna i pel qual només podia circular un vehicle en una direcció per por a ensulsiar-se».

D'altra banda, l'ex-diputat Toni Sánchez comentà els problemes de sequera que pateixen els pobles de la Conca, «Forès ja en pateix ara, i a l'Espluga de Francolí la Junta d'Aigües els ha contestat que no hi ha diners per

fer uns dipòsits d'emmagatzemament d'aigua potable que estaven previstos». Val a dir, però, que el comentari que féu somriure més els assistents a l'acte fou el pressupost necessari per fer la xarxa de clavegueram a Forès. «Voleu més contradicció que aquesta: volen posar un abocador prop d'una vila que, per no tenir, no té ni clavegueres —digué l'Antoni Sánchez—. Cal dir que després de molt demanar, l'alcalde de Forès ha rebut 8,5 milions entre el Canon energètic de la Diputació de Tarragona i el Pla d'Obres i Serveis de la Generalitat; ara bé, per cobrir les despeses del pressupost, 36 milions, la resta s'ha de fer a través de contribucions especials, la qual cosa comportaria, comptant els infants i tot, 400.000 pessetes per persona».

Així mateix, l'Antoni Sánchez recordà que a l'últim ple del Parlament de Catalunya de l'any 1988 s'acordà, amb el vot afirmatiu de tots els grups parlamentaris, posar en marxa un Pla de

Regidors Dimitits de la Conca van acusar el Govern de la Generalitat de no voler fer, «d'una vegada per totes, un pla de reequilibri» i es lamentaren que «del progrés de Catalunya nosaltres només en rebem un abocador». Com a exemple del connatural oblit de l'Administració catalana amb la Conca, els representants de la Plataforma feren esment de les importants inversions que algunes de les cooperatives de la comarca han fet per al tractament del vi i l'elaboració de cava. «Entre les cooperatives de Barberà de la Conca, Rocafort de Queralt i Sarraí han invertit, els últims tres anys, 550 milions de pessetes per a l'adquisició de maquinària i ampliació de les instal·lacions, sense haver rebut ni un duro de la Generalitat. Moltes vegades, per cobrir aquestes inversions s'ha hagut àdhuc d'hipotecar la pròpia casa», va recalcar l'Antoni Sánchez.

Per reflectir encara més la poca cura del Govern autònom a la Conca de Barberà, la Plataforma esmentà les següents xifres d'inversions anuals en milions: 1982, 194,8; 1983, 52; 1984, 127,7; 1985, 138; 1986, 138,5; 1987, 169,5; 1988, 578; 1989, 337 i 1990, 336 milions. Quant a aquests tres últims anys, en els quals la inversió és més elevada, l'Antoni Sánchez va indicar que, «dels 578 milions de l'any 1988, 240 n'eren per a la variant de la carretera la Riba-Vilaverd, 20 més per al palau de l'abat de Poblet i altres 22 per al castell de Santa Coloma de Queralt. Pel que fa als 337 milions del 1989,

(Passa a la pàg. següent)

(Ve de la pàg. anterior)

274 són per a la variant esmentada, 47 més per al palau de l'abat de Poblet i altres nou per al condicionament de l'antiga presó de Montblanc. Enguany se segueix la mateixa tònica, amb la qual cosa veiem que la major part de la despesa es fa en infraestructura cultural. Això sí, la Junta de Residus ha pressupostat, només per a aquest any, 500 milions de pessetes per a l'abocador».

¿Qui rebrà el príncep?

Ramon Requesens, ex-regidor montblanquí, va palesar la seva tristor «en no poder rebre el príncep Felip com haguérem volgut, però hem de ser conseqüents amb les nostres dimissions. Que quedi clar, però, que no hi ha cap hostilitat a la vinguda del Príncep, tot i que es podria aprofitar per fer una gran manifestació pacífica». L'Antoni Sánchez i la resta de membres de la Plataforma coincidiren que «si amb el príncep ve en Jordi Pujol, com es previsible, aquest té l'escribassada assegurada; d'altra banda, si això fos així ni la Coordinadora ni la Plataforma pot preveure que podria succeir a Montblanc, ni tampoc fer-se responsable de res com no ho pot fer ningú».

Val a dir que Ramon Requesens, ex-primer tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Montblanc, ja ha informat a la Generalitat «que si ve el Príncep no el rebrà ningú si no s'arregla el tema de l'abocador, l'Ajuntament no demanarà cap permís al plebà per fer l'acte a Santa Maria ni s'invitarà cap autoritat per assistir-hi. Tot això no es farà, senzillament, perquè d'Ajuntament no n'hi ha a Montblanc».

Anècdotes d'un tancament

En quaranta-vuit hores, el temps que membres de la Plataforma i la Coordinadora van romandre tancats al Consell comarcal de la Conca, pot passar de tot. Cal esmentar, d'entrada, que els visitants del Consell podien instruir-se a l'entrada d'aquest amb el *Resum d'actualitat*, una selecció d'articles i acudits sobre el Pla de Residus que no tenia desperdici, sobretot els acudits, ja que amb aquests quedava ben clar que a la Conca han defenestrat els mites. Els dibuixets en qüestió retrataven Pujol, Molins, el príncep Felip i altres personalitats en situacions d'allò més sarcàstiques, per no dir una altra paraula que ho definiria millor.

Tot i així, la xerinxola del diumenge al matí se l'emportà en

Jaume Gomis, germà del conseller de Governació de la Generalitat. En Jaume Gomis, cap a dos quarts d'una del matí del diumenge, aturà el seu vehicle davant el Consell comarcal, treia el cap per la finestra i mirava cap al balcó de l'edifici tot apuntant quelcom en una llibreta. Després de donar un tomb a l'illa de cases tornà a repetir l'operació fins que els ciclistes de l'Olimpíic Club Ciclista de Pira li'n demanaren explicacions i li sacsejaren el cotxe. Llavors, aquest se n'anà definitivament essent la riota de tothom.

Finalment, hom vol ressaltar la sorpresa que suposà arreu l'ocupació del Consell comarcal de la Conca per part dels opositors al Pla de Residus. Cal dir, però, que l'acció no va estar desprovista d'altres detalls humans, com podria ser, per exemple, la ingenuïtat d'una sarralenca de tres anys i mig, la Neus Manresa, rossenca i exirida, que anava de bracet de la seva mare i d'una amiga, l'Anna Maroño. Tot i que primer no volia contestar-nos, en insistir que li semblava veure tanta gent reunida, la seva mare ens espetà que la Neus tampoc no volia l'abocador. Ella, la Neus, va ser més precisa tot dient-nos: «no el vull l'abocador perquè fa pudor».



A la balconada del Consell penjaven dues pancartes. Una, demanava la dimissió de Molins i, l'altra, deia no al Pla de Residus.